

“मीठे बच्चे – सदा बाबाको यादको चिन्तन र ज्ञानको विचार सागर मन्थन गर्यौं भने नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू निस्किर हन् छन्, खुशीमा रहनेछौं।”

प्रश्न:- यस ड्रामामा सबै भन्दा ठूलो कमाल कसको छ र किन?

उत्तर:- १- सबै भन्दा ठूलो कमाल छ शिवबाबाको किनकि उहाँले तिमीलाई सेकेन्डमा फरिश्ता बनाइदिनु हुन्छ। यस्तो पढाइ पढाउनु हुन्छ जसबाट तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। दुनियाँमा यस्तो पढाइ बाबा सिवाय अरु कसैले पढाउन सक्दैन। २- ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिएर अन्धकारबाट प्रकाशमा लैजानु, धोका खानबाट बचाउनु, यो बाबाको काम हो। त्यसैले उहाँले जस्तो अनौठो र कमालको कार्य कसैले गर्न सक्दैन।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा दिनहुँ बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ र बच्चाहरू आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबा सँग सुन्छन्। जसरी बाबा गुप्त हुनु हुन्छ त्यस्तै ज्ञान पनि गुप्त छ, कसैलाई पनि समझमा आउँदैन- आत्मा के हो, परमपिता परमात्मा के हुनु हुन्छ। हामी आत्मा हौं भन्ने पक्का स्वभाव तिमी बच्चाहरूको बन्न पर्छ। बाबा हामी आत्माहरूलाई सुनाउनु हुन्छ। यो बुद्धिबाट सम्झनु छ र कर्ममा आउनु छ। बाँकी धन्दा आदि त गर्नु नै छ। कसैले बोलायो भने अवश्य नामले बोलाउँछन्। नाम-रूप छ तब त बोल्न सक्छन्, केही पनि गर्न सक्छन्। केवल यो पक्का गर्नु छ- हामी आत्मा हौं। महिमा सारा निराकारको हो। यदि साकारमा देवताहरूको महिमा छ भने उनीहरूलाई पनि महिमा लायक बाबाले बनाउनु भएको हो। महिमा लायक थिए, अब फेरि बाबा महिमा लायक बनाइरहनु भएको छ, त्यसैले निराकारको नै महिमा छ। विचार गरिन्छ, बाबाको कति महिमा छ र कति उहाँको सेवा छ। उहाँ समर्थ हुनु हुन्छ, उहाँ सबैथोक गर्न सक्नुहुन्छ। हामी त धेरै कम महिमा गर्छौं। महिमा त उहाँको धेरै छ। मुसलमानहरू पनि भन्छन्- अल्लाह मियाले यस्तो भन्नुभयो। अब भन्नुभयो कसको अगाडि? बच्चाहरूको अगाडि भन्नुहुन्छ, जसबाट तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। अल्लाह मियाले कसैप्रति त भन्नुभयो होला नि। तिमी बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनु हुन्छ, जसको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ, फेरि यो ज्ञान नै गायब हुन्छ। बुद्धिस्टहरूले पनि यस्तो भन्छन्, क्रिश्चियनहरूले पनि यस्तो भन्छन्। तर के भन्नु भएको थियो, यो कसैलाई थाहा नै छैन। बाबा तिमी बच्चाहरूलाई अल्फ र बे (बाबा र वर्सा) सम्झाइरहनु भएको छ। आत्माले बाबाको याद भुल्न सक्दैन। आत्मा अविनाशी छ भने याद पनि अविनाशी रहन्छ। बाबा पनि अविनाशी हुनु हुन्छ। गाउँछन्- अल्लाह मियाले यस्तो भन्नु भएको थियो तर उहाँ को हुनु हुन्छ? के भन्नुहुन्थ्यो? यो केही पनि जान्दैनन्। अल्लाह मियालाई ढुङ्गा-माटोमा भनिदिएका छन् भने के जान्नेछन् फेरि? भक्तिमार्गमा प्रार्थना गर्छन्। अब तिमी बुझ्दछौ- जति पनि आउँछन्, उनीहरूलाई सतो, रजो, तमोमा आउनु नै छ। क्राइस्ट, बुद्ध जो आउँछन्, उनीहरूको अन्तिममा सबैलाई उत्रिनु छ। चढ्ने करै छैन। बाबा नै आएर सबैलाई चढाउनु हुन्छ। सर्वका सद्गतिदाता एक हुनु हुन्छ। अरु कोही सद्गति गर्न आउँदैनन्। मानौं- क्राइस्ट आए, कसैलाई बसेर सम्झाए। यी कुरालाई बुझ्नको लागि राम्रो बुद्धि चाहिन्छ। नयाँ-नयाँ युक्तिहरू निकाल्नु पर्छ। मेहनत गर्नु छ, रत्न निकाल्नु छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- विचार सागर मन्थन गरेर लेख, फेरि पढ- के-के छट्यो? बाबाको जुन पार्ट छ, त्यो चलि रहन्छ। बाबा कल्प पहिला कै ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। यो बच्चाहरू जान्दछन् कि जो धर्म स्थापना गर्न आउँछन् उनीहरूको पछाडि उनीहरूको धर्मकालाई पनि तल उत्रिनु छ। उनले कसैलाई चढाउँछन् कसरी? सीढी तल झर्नु नै छ। पहिला सुख, पछि दुःख। यो नाटक बडो फाइन बनेको छ। विचार सागर मन्थन गर्ने आवश्यक छ, उनीहरूले कसैको सद्गति गर्न आउँदैनन्। उनीहरू आउँछन् धर्म स्थापना गर्न। ज्ञानका सागर एक हुनु हुन्छ, अरु कसैमा ज्ञान छैन। ड्रामामा दुःख-सुखको खेल त सबैको लागि हो। दुःख भन्दा पनि सुख धेरै छ। ड्रामामा पार्ट बजाउँछन् भने अवश्य सुख हुनु पर्छ। बाबा दुःख किन स्थापना गर्नुहुन्छ र। बाबाले त सबैलाई सुख दिनु हुन्छ। विश्वमा शान्ति हुन्छ। दुःखधाममा त शान्ति हुन सक्दैन। शान्ति तबै मिल्छ जब फर्केर शान्तिधाममा जान्छन्।

बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। यो कहिल्यै भुल्नुहुँदैन कि हामी बाबाको साथमा छौं, बाबा आउनु भएको छ असुरबाट देवता बनाउन। यी देवताहरू सद्गतिमा रहन्छन् भने बाँकी सबै आत्माहरू मूल वतनमा रहन्छन्। ड्रामामा सबै

भन्दा ठूलो कमाल छ बेहदका बाबाको, जसबाट तिमीलाई फरिश्ता बनाउनु हुन्छ। पढाइबाट तिमी परी बन्छौ। भक्तिमार्गमा केही पनि बुझ्दैनन्, माला जपिरहन्छन्। कसैले हनुमान्लाई, कसैले कसलाई याद गर्छन्। उनलाई याद गर्नाले के फाइदा? बाबाले भन्नु भएको छ- 'महारथी', उनीहरूले फेरि हातीमा सवारी गरेको देखाइदिए। यी सबै कुरा बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। ठूला-बडा मानिसहरू कहीं जान्छन् भने कति आदर-सत्कार गर्छन्। तिमी अरु कसैलाई दिँदैनौ किनकि तिमीलाई थाहा छ- यस समय सारा वृक्ष जीर्ण छ। विषको उत्पत्ति हो। तिमीलाई अब महसुस हुनु पर्छ- सत्ययुगमा विषै (काम विकार) हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई पद्मापद्मपति बनाउँछु। सुदामा पद्मापद्मपति बने नि। सबैले आफ्नो लागि नै गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यस पढाइबाट तिमी कति उच्च बन्छौ। त्यो गीता सबैले सुन्छन्, पढ्छन्। यिनले पनि पढ्थे तर जब बाबाले बसेर सुनाउनुभयो, आश्चर्य खाए। बाबाको गीताबाट सद्गति भयो। यो मनुष्यहरूले बसेर के बनाएका छन्। भन्छन्- अल्लाह मियाले यस्तो भन्नुभयो। तर केही पनि बुझ्दैनन्- अल्लाह को हुनु हुन्छ? देवी-देवता धर्मकाले नै भगवानलाई जान्दैनन् भने जो पछाडि आउँछन् उनीहरूले के जान्छन्। सर्व शास्त्रमयी शिरोमणी गीता नै गलत बनाइदिएका छन् भने बाँकी फेरि अन्य शास्त्रहरूमा के होला? बाबाले जे हामी बच्चाहरूलाई सुनाउनुभयो त्यो प्रायः लोप भयो। अब तिमी बाबा सँग सुनेर देवता बनिरहेका छौ। पुरानो दुनियाँको हिसाब त सबैले चुक्ता गर्नु छ, फेरि आत्मा पवित्र बन्छ। उनीहरूको पनि केही हिसाब-किताब रहेछ भने त्यो चुक्ता हुन्छ। हामी नै पहिला-पहिला जान्छौं फेरि पहिला-पहिला आउँछौं। बाँकी सबै सजाय खाएर हिसाब-किताब चुक्ता गर्नेछन्। यी कुरामा धेरै नजाऊ। पहिला त निश्चय गराऊ- सबैको सद्गतिदाता बाबा हुनु हुन्छ। शिक्षक, गुरु पनि उहाँ एक बाबा नै हुनु हुन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ अशरीरी। उहाँको आत्मामा कति ज्ञान छ। ज्ञानका सागर, सुखका सागर हुनु हुन्छ। कति उहाँको महिमा छ। हुनु हुन्छ उहाँ पनि आत्मा। आत्मा नै आएर शरीरमा प्रवेश गर्छ। सिवाय परमपिता परमात्मा अरु कुनै आत्मिको महिमा गर्न सकिदैन। अरु सबैले शरीरधारीहरूको महिमा गर्नेछन्। यहाँ हुनु हुन्छ सुप्रीम आत्मा। विना शरीर आत्माको महिमा, एक निराकार बाबा बाहेक अरु कसैको हुन सक्दैन। आत्मामा नै ज्ञानको संस्कार छ। बाबामा कति ज्ञानको संस्कार छ। प्यारका सागर, ज्ञानका सागर... के यो आत्माको महिमा हो र? कुनै मनुष्यको यो महिमा हुन सक्दैन। कृष्णको हुन सक्दैन। उनी त पहिलो नम्बरका राजकुमार हुन्। बाबामा सारा ज्ञान छ जुन आएर बच्चाहरूलाई वर्सा दिनु हुन्छ, त्यसैले महिमा गाइन्छ। शिव जयन्ती होरा तुल्य छ। धर्मस्थापक आउँछन्, के गर्छन्? सम्झ- क्राइस्ट आए, त्यस समय क्रिश्चियन त थिएनन्। कसलाई के ज्ञान दिने? यति भन्नेछन् राम्रो चलन चल। यो त धेरै मनुष्यहरूले सम्झाइरहन्छन्। बाँकी सद्गतिको ज्ञान कसैले दिन सक्दैन। उनीहरूलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। सतो, रजो, तमोमा आउनु नै छ। आउने बित्तिकै क्रिश्चियनको चर्च कहाँ बन्न सक्छ र। जब धेरै हुन्छन्, भक्ति सुरु हुन्छ तब चर्च बनाउँछन्। त्यसको लागि धेरै पैसा चाहिन्छ। लडाईँको लागि पनि पैसा चाहिन्छ। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ यो मनुष्य सृष्टि रूपी कल्पवृक्ष हो। वृक्ष कहिल्यै लाखौं वर्षको हुन्छ र? हिसाब बन्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी कति बेसमझ बनेका थियौ। अब तिमी समझदार बन्छौ। पहिला देखि नै तयार भएर आउँछौ, राज्य गर्न। उनीहरू त एकलै आउँछन् फेरि पछि वृद्धि हुन्छ। वृक्षको फाउन्डेशन देवी-देवता, उनीहरूबाट फेरि ३ शाखा निस्कन्छन्। फेरि साना-साना मठ-पन्थ आउँछन्। वृद्धि हुन्छ फेरि उनीहरूको केही महिमा हुन जान्छ। तर फाइदा केही पनि छैन। सबैलाई तल आउनु नै छ। तिमीलाई अहिले सारा ज्ञान मिलिरहेको छ। भनिन्छ गड इज नलेजफुल। तर ज्ञान के हो- यो कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमीलाई अहिले ज्ञान मिलिरहेको छ। भाग्यशाली रथ त अवश्य चाहिन्छ। बाबा साधारण तनमा आउनु हुन्छ तब यिनी भाग्यशाली बन्छन्। सत्ययुगमा सबै पद्मापद्म भाग्यशाली छन्। अब तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ, जसबाट तिमी लक्ष्मी-नारायण जस्तो बन्छौ। ज्ञान त एक पटक मात्र मिल्छ। भक्तिमा त धक्का खान्छन्। अन्धकार छ। ज्ञान हो दिन, दिनमा धक्का खाँदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- घरमा गीता पाठशाला खोल। धेरै यस्ता छन् जो भन्छन् हामी त ज्ञान लिँदैनौ, अरुको लागि ठाउँ दिन्छौ। यो पनि राम्रो।

यहाँ धेरै शान्ति हुनु पर्छ। यो हो सबैभन्दा पवित्र (होलीएस्ट अफ होली) क्लास, जहाँ शान्तिमा तिमी बाबालाई याद गर्छौ। हामीलाई अब शान्तिधाम जानु छ, त्यसैले बाबालाई धेरै प्रेमले याद गर्नु छ। सत्ययुगमा २१ जन्मको लागि तिमी सुख-शान्ति दुवै पाउँछौ। बेहदका बाबा हुनु हुन्छ बेहदको वर्सा दिने वाला। त्यसैले यस्तो बाबालाई अनुसरण गर्नु पर्छ। अहंकार आउनु हुँदैन, त्यसले गिराइदिन्छ। धेरै धैर्यवत अवस्था चाहिन्छ। हठ होइन। देह-अभिमानलाई हठ भनिन्छ। धेरै मिठो बन्नु छ। देवताहरू कति मिठा छन्, कति आकर्षण हुन्छ। बाबा तिमीलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ। त्यसैले यस्तो बाबालाई कति याद गर्नु पर्ला। बच्चाहरूले यी कुरालाई पटक-पटक स्मरण गरेर हर्षित हुनु

पछै। यिनलाई त निश्चय छ, म शरीर छोडेर यो (लक्ष्मी-नारायण) बन्ने छु। लक्ष्य-उद्देश्यको चित्र पहिला-पहिला हेर्नु पर्छ। उनीहरू त पढाउनेवाला देहधारी शिक्षक हुन्छन्। यहाँ पढाउनेवाला निराकार बाबा हुनु हुन्छ, जसले आत्माहरूलाई पढाउनु हुन्छ। यो चिन्तन गरेपछि नै खुशी हुन्छ। यिनलाई नशा रहन्छ— ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा कसरी बन्नेछु। यी अनौठा कुरा तिमीले नै सुनेर धारण गरेर फेरि सुनाउँछौ। बाबा त सबैलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। बाँकी राजाईको लायक को-को बन्छन्— यो बुझ्न सक्छौ। बाबाको कर्तव्य हो बच्चाहरूलाई माथि उठाउनु। बाबा सबैलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म विश्वको मालिक बन्दिन। बाबा बसेर यस मुखद्वारा ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। आकाशवाणी भन्छन् तर अर्थ बुझ्दैनन्। सच्चा आकाशवाणी त यिनी हुन्, जो बाबा माथिबाट आएर यस गठमुखद्वारा सुनाउनु हुन्छ। यस मुखद्वारा वाणी निस्कन्छ।

बच्चाहरू धेरै मीठो हुन्छन्। भन्छन् बाबा आज टोली खुवाउनुस्। धेरै टोली बच्चे। राम्रो बच्चाहरूले भन्छन् हामी बच्चा पनि हौं र सेवक पनि हौं। बाबालाई धेरै खुशी हुन्छ बच्चाहरूलाई देखेर। बच्चाहरू जान्दछन्, समय धेरै कम छ। यति जुन बमहरू बनाएका छन्, ती यतिकै फोलिदिन्छन् र? जे कल्प पहिला भएको थियो त्यो फेरि पनि हुन्छ। चाहन्छन् विश्वमा शान्ति होस्। तर यस्तो त हुन सक्दैन। विश्वमा शान्ति तिमीले स्थापना गर्छौ। तिमीलाई नै विश्वको बादशाहीको इनाम मिल्छ। दिनेवाला हुनु हुन्छ बाबा। योगबलबाट तिमी विश्वको बादशाही लिन्छौ। शारीरिक बलबाट विश्वको विनाश हुन्छ। शान्तिद्वारा तिमी विजय पाउँछौ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो अवस्था धेरै धैर्यवत् बनाउनु छ। बाबालाई अनुसरण गर्नु छ। कुनै पनि कुरामा अहंकार देखाउनु छैन। देवताहरू जस्तो मीठो बन्नू छ।

२) सदा हर्षित रहनको लागि ज्ञानको स्मरण गरिराख। विचार सागर मन्थन गर। हामी भगवानका बच्चा पनि हौं भने सेवक पनि हौं— यही स्मृतिले सेवामा तत्पर रहनु छ।

वरदान:- हर घडीलाई अन्तिम घडी सम्झेर सदा रूहानी मौजमा रहने विशेष आत्मा भव संगमयुग रूहानी मौजमा रहने युग हो, त्यसैले हर घडी रूहानी मौजको अनुभव गर्दै जाऊ, कहिल्यै कुनै पनि परिस्थिति वा परीक्षामा अलमलिनु हुँदैन किनकि यो समय अकाल मृत्युको हो। थोरै समय पनि यदि मौज गर्नुको सट्टा अलमलियो र त्यसै समय अन्तिम घडी आयो भने अन्त मति सो गति के होला? त्यसैले एवररेडीको पाठ पढाइन्छ। एक सेकेन्ड पनि धोका दिनेवाला हुन सक्छ। त्यसैले स्वयंलाई विशेष आत्मा सम्झेर हर संकल्प, बोल र कर्म गर, सदा रूहानी मौजमा रहने गर।

स्लोगन:- अचल बन्नको लागि व्यर्थ र अशुभलाई समाप्त गर।